

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Deres ref.:
Vår ref.: pcl
Dato: 25.02.2009

Vedr. Høringsnotat – endring av helsepersonellovens spesialistgodkjenningsordning

Norsk Manuellterapeutforening viser til brev av 23.1.2009 og takker for invitasjonen til å avgi høringssvar. Våre kommentarer er følgende:

Sammendrag

- NMF støtter forslaget om å fjerne adgangen til å delegere offentlig spesialistgodkjenningsmyndighet til private yrkesorganisasjoner
- Manuellterapi er ikke en "bransjeintern spesialistutdanning", men en offentlig klinisk masterutdanning
- Manuellterapiutdanningen fører ikke fram til en yrkesutøvelse innen et «avgrenset fagområde» innen fysioterapi, men til en yrkesutøvelse definert av Stortinget på et utvidet fagområde.

Generelt

NMF støtter forslaget om at myndigheten til å godkjenne offentlige spesialister skal ligge hos Helsedirektoratet og at det ikke skal være adgang til å delegere godkjenningsmyndigheten til private yrkesorganisasjoner.

Det er prinsipielt betenkelig at private yrkesorganisasjoner gis godkjenningsmyndighet av flere grunner. Departementet nevner at dette gir yrkesorganisasjonene stor adgang til å påvirke utforming og organisering av spesialisthelsetjenesten. Dette er uheldig, ikke minst på helseområdet hvor det er nødvendig med overordnet statlig styring for å ivareta hensyn av økonomisk, samfunnsmessig og helsefaglig art (jf. avsnitt 3 Prinsipielle innvendinger mot dagens ordning). Vi vil også peke på at delegering av myndighet til private yrkesorganisasjoner i praksis ofte tvinger yrkesutøverne til å være medlemmer av den eller de organisasjonene som er tildelt godkjenningsmyndigheten. Yrkesutøvere som ikke ønsker å være organisert eller som tilhører konkurrerende organisasjoner, opplever dette som urimelig.

Til avsnitt 4.2 Helsepersonelloven

Her opplyses at en del yrkesorganisasjoner har videreutdanningstilbud som leder fram til interne spesialisttitler som ikke omfattes av den offentlige spesialistgodkjenningsordningen:

Både sykepleiere, psykologer og fysioterapeuter har videreutdanningstilbud og respektive yrkesorganisasjoner gir med bakgrunn i slik videreutdanning bransjegendkjenning som f.eks. anestesisykepleier, operasjonssykepleier, manuell terapeut osv.

Når det gjelder *manuellterapeut* er beskrivelsen ikke korrekt. Kravet for å bli manuellterapeut er fastsatt av Stortinget¹ og definert i forskrift² og er bestått klinisk mastergradseksamen i

¹ Ot. prp. 28 (2005-2006)

² Fysioterapiforskriften §1, annet ledd.

manuellterapi ved norsk universitet eller tilsvarende. Manuellterapi er med andre ord en offentlig universitetsutdanning og ikke en spesialistutdanning fastsatt gjennom regler av en privat yrkesorganisasjon. Universitetet i Bergen melder fra til Statens autorisasjonskontor om nye manuellterapeuter etter hvert som de avlegger eksamen.

Norsk Fysioterapeutforbund har en privat spesialistordning for fysioterapeuter i manuellterapi. Spesialister i denne ordningen er imidlertid ikke nødvendigvis manuellterapeuter i forskriftens forstand. Norsk Manuellterapeutforening har også en spesialistordning for manuellterapeuter, men denne oppstiller tilleggskrav og forutsetter at man i utgangspunktet er manuellterapeut i henhold til forskriften.

Til avsnitt 5.1.2 Nærmere om begreper

Her drøftes begrepene spesialist-, videre- og spesialutdanning. Utdanningene som leder fram til de offentlige godkjente spesialitetene omtales ofte som spesialistutdanning.

I tillegg til spesialistutdanningene og videre- og spesialutdanningene, benytter flere av yrkesorganisasjonene seg av betegnelsen spesialistutdanning og har opprettet bransjebaserte ordninger der personer som har gjennomgått ulike utdanningsløp får en bransjegendkjennning som spesialist innen et avgrenset fagområde (vår uth.). Dette helsepersonellet er ikke offentlig godkjente spesialister i henhold til helsepersonelloven § 53.

Manuellterapeutenes rolle i helsevesenet er nøyte definert av Stortinget gjennom Ot. prp. 28 (2005-2006) og påfølgende lov- og forskriftsendringer. Stortinget fastsatte i denne saken en yrkesrolle for manuellterapeuter som innebærer en *utvidelse* i forhold til fysioterapeutenes fagområde og ikke en spesialisering innenfor et avgrenset fagområde. Blant annet tillegges manuellterapeuter konkrete oppgaver når det gjelder diagnostisering, sykmeldingsarbeid, henvisning til og samarbeid med spesialisthelsetjeneste og røntgenavdelinger, samt henvisning til fysioterapeuter.

Vennlig hilsen

NORSK MANUELLTERAPEUTFORENING
Peter Chr. Lehne